

SLOVENSKI NAROD.

Izbaje vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemni za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo ječkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pred otvoritvijo državnega zbora.

V torek se snide zopet državni zbor na novo zasedanje, s katerim se začne tudi nova faza v notranji politiki.

Parlamentarna situacija je popolnoma nejasna, zakaj na mehkih foteljih, na katerih so ob zaključanju zadnjega zasedanja sedeli člani provizornega, prehodnega ministerstva z grofom Kielmanseggom na čelu, sede sedaj novi možje, sedi grof Badeni s svojimi pomočniki.

Dasi je grof Badeni že nekaj tednov ministerki predsednik, so še vsi njegovi nameni za bodočnost popolnoma neznani. Odbral si je za pomočnike same može, glede katerih ni jasno, kakih načel se bodo držali pri svojem delovanju, grof Badeni sam pa molči.

Parlamentarne stranke ne vedo, pri čem so ž njim. Vse se mu ponujajo, vse bi mu rade služile, vse žele ozkih zvez ž njim in vsaj nekoliko upliva na vodstvo notranje politike, a grof Badeni je še vedno hladen in nepristopen.

V torek se bodo razvlekale megle, ki obdajajo novo ministerstvo in je zavijajo v neko mistično temo — tako pričakujejo vsi tisti, kateri bi se radi usedli prav blizu grofa Badenija, in dobili vsaj jeden konec državnih vajet v roke. Program, s katerim se bo predstavilo novo ministerstvo zastopnikom narodovim, nam bo pojasnil, kako razmerje bo mej nami in grofom Badenijem — sodijo zopet drugi, kateri niso tako brezpogojno pripravljeni stopiti v vladno službo.

Grof Badeni bo brez dvoma v torek razvil svoj program. Prepričani smo, da bo prav lep, da ga bo veselje čitati. Obljubovalo se bo mnogo; obljubovalo se bo vestno izvrševanje zakonov, pravica in pravičnost vsem strankam in narodom, pospeševanje gospodarskih in kulturnih potreb, iz kratka, vlada bo obljubila vse to, kar je pred njo še vsaka vlada obljubila, česar pa se ni doslej še nobena natančno držala.

Lahko je delati lepe obljube in sestavljati krasne programe, težko pa jih je izvršiti. Koaličijsko ministerstvo žalostnega spomina je za to najboljši dokaz. Zategadelj pa nas tudi program nove vlade ne bo premotil, da bi zapustili svojo

rezervo. Sodili bomo novo vlado po njenih delih, ne po njenih besedah, in svoje razmerje k njej uravnali po tem, kakor bo ona postopala napram nam.

Novo ministerstvo ni parlamentarno. Noben član nove vlade ni zajedno član poslanske zbornice. Nekateri novih ministrov imajo sicer stare zveze in ne prikrivajo svojega osebnega mišljenja, tako grof Ledebur, baron Gautsch in grof Gleispach, ali delati bodo morali po navodilih in naročilih grofa Badenija, kajti vladal bo on, jedino on bo odločeval pri vseh važnih vprašanjih. Dasi pa pravi grof Badeni že sedaj, da ne pripada nobeni stranki, da bo stal nad strankami in vladal avstrijsko, vendar ne bo mogel izhajati, da bi ne imel v parlamentu večine. Zlasti ne bo mogoče rešiti velikih vprašanj, mej katere spada pogodba z Ogersko, če ga ne bode podpirala večina zbornice. Naj ima osebno kakeršne koli nazore in namene, skrbeti bo le moral, da si pridobi zbornično večino.

Kakor smo rekli, dobi lahko katero koli večino hoče. Lahko sestavi parlamentarno večino, s katero bo zamogel vladati zoper vse slovanske poslance, lahko pa dobi tudi večino brez Nemcev, s katero bi mogel vladati vsem narodom pravično, res avstrijsko in nepristransko.

Dokler bo grof Badeni mej strankami laviral, mu ne bo težko izhajati, a dolgo ne bo mogel lavirati. Razmere so take, da ni več mogoče tako igravanje stranke zoper stranko, kakeršno je s toliko spretnostjo prakticiral grof Taaffe.

Po naši sodbi bo moral grof Badeni kmalu pokazati barvo, kmalu bodo njegova dejanja pričala, kako misli vladati, je-li njegovo ministerstvo zadnji poskus vzdržati centralizem in germanizacijo, ali je začetek novi veselejši dobi v zgodovini tostranske državne polovice, dobe ravnopravnosti in jednako pravnosti vseh slojev in narodov.

Tedaj se bodo odločili tudi narodni stranki pripadajoči poslanci. Sam program, kateri bo vlada v torek razvila še ne more biti povod, da bi zapustili svoje stališče trezne in stvarne rezerviranosti. Bode-li vlada tako postopala in delala, kakor je primerno koristim vseh narodov in cele države, potem tudi oni ne bodo imeli povoda jej delati ovire. Lahko pa se tudi primeri, da bodo poslanci

narodne stranke z vlado zadovoljni, v tem, ko bodo člani konservativnega kluba z vlado nezadovoljni, kajti to je že jasno, da stoji na prvem mestu programa slovenskih poslancev, kar jih ni v konservativnem klubu, narodna jednakopravnost, dočim je za slovanske poslance Hohenwartovega kluba to stvar podrejenega pomena in jim je največ le na tem, da se vlada država po klerikalno-fevdalnih principih. V slučaju, da bi hotelo novo ministerstvo vladati po načelih klerikalizma, germanizacije in centralizacije, bi lahko dobilo konservativni klub na svojo stran, dočim bi mu morali narodni poslanci odločno nasprotovati, narobe pa bi lahko reflektiralo na podporo narodnih poslancev, ko bi vladalo v narodnem oziru pravično, če tudi ne po klerikalnih principih.

Ker se nič ne ve, kako stališče bode zavzela nova vlada napram parlamentarnim strankam, zato tudi ne kaže, da bi se slovenski narodni poslanci odpovedali svoji neodvisnosti in si dali z vstopom v konservativni klub vezati roke ter onemogočiti vsako samostojno akcijo. Če bi se konservativnemu klubu posrečilo sestaviti parlamentarno večino, katera bi bila jamstvo, da tudi slovenski narod doseže, kar mu gre, potem bi se lahko tudi slovenski narodni poslanci pridružili tej skupini, dokler pa vlada ne bo reflektovala na trdno večino, dokler se ne bo navezala na konservativni klub, dokler je celo upati, da se od nje lahko kaj doseže tudi brez podpore konservativnega kluba ali celo proti njemu, dotlej si morajo narodni drž. poslanci ohraniti akcijsko svobodo in se ne smejo pridružiti Hohenwartovemu klubu.

Iz navedenih razlogov tudi ni mogoče, da bi o tem vprašanju sklepali narodni poslanci že sedaj, predno še vedo, kako bo nova vlada gospodarila. Razni listi so sicer poročali, da se bo vprašanje o vstopu slovenskih narodnih poslancev v konservativni klub rešilo koj, ko se snide držav. zbor, a to je le vabilo. Konservativci bi iz naravnih razlogov pač radi pomnožili število članov svojega kluba, ali slovenski narod je poslal svoje zastopnike na Dunaj, da tam zastopajo njegove interese, ne pa mejnarodno-klerikalnih in fevdalnih, zato pa je tudi rečeno poročilo raznih listov obudilo v naših krogih le veselost. Prijaznemu razmerju mej narodnimi

Listek.

Knjige družbe sv. Mohorja.

Nepričakovano zgodaj je jela letos družba sv. Mohorja razpošiljati svoje knjige, katere so letos še lepše in ukusnejše opremljene nego lani. Knjige so se letos prvič vse odkraja izgotovile v novi družbini tiskarni in z veseljem povdarjamo, da so natisnjene in opremljene tako lično, da delajo zavodu in njega vodstvu čast.

Družba sv. Mohorja ima letos 72.097 članov in je proti lanskemu letu nepredovala za 6235 udov. To nas je presenetilo. Bali smo se vedno, da se bo število udov skrcilo, ker je v primeri s številom našega naroda velikansko. A ta strah se je izjalovil in sicer zategadelj, ker so družbine knjige po vsebini in opremi take, da pridobivajo družbi vedno novih prijateljev. Če bo družba tudi v bodoče tako delovala in napredovala kakor doslej, utegnemo res spraviti število družbenikov na 100 000.

Razven v jednom okraju se je število družbenikov pomnožilo v vseh okrajih in sicer po tej lestvi: V ljubljanski škofiji za 2189, v lavantinski

za 2141, v goriški za 542, v Krški za 497, v tržaško koperski za 288, v Ameriki za 214, v somboteljski škofiji za 75, v raznih krajih za 50, v sekovski škofiji za 35, v poreški za 19, v zagrebški za 7, senjski za 6 udov. Jedini okraj, v katerem se je število družbenikov skrcilo, je videmska škofija, zemlja, na kateri je deloval družbeni patron sv. Mohor. V tem okraju je bilo lani 202 družbenika a odpadlo jih je 35 tako, da jih je samo še 167, dasi bi jih po številu slovenskega prebivalstva v tem okraju morale biti vsaj 1000. Uzrok temu je napredovanje poitalijančevanja in popolno nedostajanje domače inteligencije slovenskega mišljenja. Zadnji čas je, da se kaj stori za narodno prebujenje beneških Slovencev; zlasti bi bilo skrbeti, da se vzgoji domača inteligencija. Ker beneški Slovenci sami za to ne morejo skrbeti, skrbimo mi, sicer je ta del našega naroda izgubljen, zakaj le narod, ki ima kaj svoje inteligencije ni izgubljen.

Družba sv. Mohorja je letos svojim članom naklonila šestero knjig.

1. Koledar družbe svetega Mohorja za prestopno leto 1896. obsega 192 strani četrtinski obliki in prinaša mimo običajne koledarske vsebine

in imenika družbinah udov ter poročila družbinega vodstva tudi poročila o slovenskih posojilnicah in branilnicah v l. 1894., katero je spisal J. Lapajne nekaj prav mičnih pesnij in več poučnih ter zabavnih sestavkov. Članek dra Mihaela Opeke „Na rojstvenem domu papeža Leona XIII.“ je pisan živo in zanimivo ter je okrašen z mnogimi lepimi ilustracijami. To isto velja za spis Marije Širce „Trsat in Loreto, v spomin šeststoletnice prenosa sv. hišice Marijine na Trsat in v Loreto“. Posebno nam uga-jata izborni povesti „Kdor ne uboga ga tepe nadloga“, spisal Žaljski, in „Rejenčeva osveta“, spisal Janko Kersnik, in prepričani smo, da bodeja prijali tudi Mohorjanom, saj ju smemo prištevati najbolj-šim, ljudstvu namenjenim proizvodom naše beletristike. Koledar prinaša nadalje popis mesta Reke in grada Trsata, popularno pisan življenjepis „Nadvojvoda Albrecht in Viljem“, spisal Sevnčan (s podobama obeh nadvojvod), povest „Malo potrpi-mo“, spisal Ivan Štrukelj, jako spretno sestavljeni spis „Velikonočni potres v Ljubljani in nje okolici“, spisal Ivan Vrhovec, „Razgled po katoliških misi-jonih“, spisal kanonik dr. J. Križanič in pod za-glavjem „Zakaj kmečko gospodarstvo propada“,

poslanci in konservativnim klubom ne ugovarjamo, ali pristopu k konservativnemu klubu, dokler ta ne more zagotoviti izvedenja vseh slovenskih narodnih zahtev bi se z vso odločnostjo ustavljali, ako bi na to mislili narodni poslanci. Kakor čujemo, pa na to prav nič ne mislijo.

V Ljubljani, 21. oktobra.

Nova nemška stranka. Te dni je dr. Steinwender poročal svojim volilcem v Beljaku. Pri tem se je pa izjavil, da on s svojo nemško narodno stranko ni povsem zadovoljen. Načela stranke mu pač ugajajo, a uspeha ni nobenega. Zato on priporoča, da se osnuje nova nemška ljudska stranka, ki naj bi prevzela nasledstvo zedinjene leveice, katera propade. Nova stranka bi morala biti nemško-narodna, svobodnostna in socialnoreformatorična. Steinwender pač misli, da bi se s to stranko zedinili lahko nemški nacionalci, krščanski socialisti in demokratje. Glede načel, baje ne bode težav. Krščanski socialisti tudi niso taki nasprotniki liberalizma, da bi se ne mogli združiti s kako liberalno stranko, ako dotična stranka ni odvisna od židovstva. Res se sedaj imenujejo protiliberalce, in pater Weiss v to besedo stavi nade, da več liberalci ne postanejo, a Steinwender je že našel pot k taki stvari. Nova stranka bi ne bila liberalna, temveč le svobodnostna (freiheitlich). V tem oziru bi ne bi ne bilo ovire, ko bi le ne bilo osebnih težav. Lueger se bi namreč najbrž ne maral se dati voditi od Steinwenderja.

Liberalci in demokratizem. Povodom poslednje dopolnilne volitve za deželni zbor je glavno glasilo levičarjev priobčilo članek, v katerem hudo krtači glavne vodje levičarjev na Dunaju in pravi, da bi morali biti veseli, ako ž njimi boče govoriti kak tak demokrat, kakor je Kronawetter. Levičarski list postavil se je popolnem na demokratično stališče. Iz vsega se vidi, da že gospodje pri „N. Fr. Presse“ spoznavaajo, da s sedanjo levičarsko politiko več dalje ne pojde. To spoznavanje je prišlo prepozno. Levica je imela lepo priložnost si utrditi, stališče, pa jo je zamudila. Ko je grof Taaffe prišel s svojo volilno reformo, in so konservativci mu jeli nasprotovati, naj bi ga kot liberalna stranka bila brezpogojno podpirala ali pa še kaj radikalnejšega nasvetovala. S tem bi se bila popolnoma izpodkopala stališče nemškim konservativcem in mnogim drugim reakcionarnim strankam in za dolgo let bi si bila zagotovila simpatije prebivalstva. Slovani bi res prišli do večje veljave, a to bi levici ne bilo toliko škodovalo, kakor jej škodujejo krščanski socialisti in pa nemški nacionalci.

Dogodki v Zagrebu. Proti dija om, ki so zažgali madjarsko zastavo v Zagrebu, se sedaj sodnje postopa. Tožiti jih baje mislijo po § 65. kazenskega zakona hudodelstva rušenja javnega reda in miru. Neki dunajski list se norčuje iz take razlage kazenskih paragrafov in pravi, da tukaj pač ne morejo priti v poštev drugi paragrafi, kakor paragraf o poškodovanju tuje lastnine in določba glede javne varnosti, če se morda ni bilo bati, da bi se kaj drugega zažgalo, ko s kurili zastavo. — Seveda zagrebški sodniki, ki so vsi bolj ali manj odvisni od vlade, bodo pa že kazenskega zakona določbe

nekaj dobrih nauk, katere je spisal Fr. Perpar s katerimi pa agrarno vprašanje pač še ni rešeno.

2. Zgodbe svetega pisma. Slovencem priredil in razložil dr. Frančišek Lampe. 2. snopič. 127 str. Mohorjane je lanski prvi snopič tega velikega dela, ki je družbi na posebno čast, močno oveselil. Da je priredba točna in verna, zato jamči ime dr. Lampeta, da pa je jezik jako lep, slog pa preprost in domač, to spozna vsak, kdor prečita le nekaj stranic. Posebno krasne so ilustracije. Vsaka zase je umetniško delo. Izvirne pač niso. Na nekaterih se čita ime Schönherr, na drugih pa ni podpisa, tako da ne vemo, kdo jih je risal. Če se ne motimo, so nekatere Doréjeve, druge je risal pa Schnorr pl. Carlsfeld.

4. Naše škodljive rastline v podobi in besedi. Opisal Martin Cilensček. IV. snopič, str. 175. Kar smo o tej izvrstni knjigi pisali lani, to velja do pike vse tudi za letošnji sešitek. Kdor hoče o znanih stvarih reči pisati popularno in zanimivo, preglej to knjigo, vredno vrstnice Erjavčevih spisov. Kakor prejšnji snopiči prinaša tudi pričujoči mnogo jako lepih podob.

4. Umna živinoreja. Slovenskim gospodarjem v pouk spisal Franjo Dušar, II. knjiga, o pasmah

znali drugače tolmačiti. Na Hrvatskem velja avstrijski kazenski zakonik, ki pa ima mej drugim to veliko napako, da so nekateri paragrafi jako raztegljivi. Dogodki v Zagrebu utegnejo pač zopet pokazati, kako je nujno potrebna reforma kazenskega zakona. Seveda na Hrvatskem kaka taka reforma ni lahko mogoča, ker so v saboru le vladni kimovci, kateri nobene stvari stvarno ne presojujejo, temveč le po vladnih željah.

Armensko vprašanje je storilo jeden korak dalje. Sultan je obljubil, da se uvedejo reforme v Armeniji. V bodoče bodo kristijani mogli dobivati javna uradna mesta in se bodo kristijanski uradniki dodelili tudi nadkomisarju, in dali kristijanski tajniki mohamedanskim uradnikom v šestih armenskih vilajetih. Upeljale se bodo reforme glede jetništva, krajne policije in žandarmerije, ter se bodo pomislili politični zločinci. Seveda bode v Turčiji od sultanovega dovoljenja reform do njih izvedenja še daleč. Najprej se bode sestavila komisija iz mohamedancev in kristijanov, ki bode imela reforme izvesti. Velevlasti bodo pač morale še priganjati in priganjati, da se delo te komisije ne bode prepočasi vleklo, ali pa celo oviralo. Dobre volje, izvesti reforme, v Carigradu ni mnogo, temveč je sultan se le udal pritisku velevlastij. Reforme v Armeniji je Turčija že večkrat obetala, celo posebne komisije so že bile sestavljene v ta namen, a vselej je delo zaspalo zaradi pomanjkanja dobre volje.

Ustaja na Kubi kaže vedno večje uspehe. Španski vojni poveljnik sam že dvomi, da bi mogel ukrotiti Kubance. Podpirajo jih na skrivnem razne ameriške države. Američani so v tem jedini, da se morajo polagoma iz Amerike izriniti vse evropske vlasti. Brazilijanska vlada že misli priznati kubanske ustaše kot vojno vodečo vlast. To pa seveda ni Špancem po volji, posebno, ker bodo potem tudi druge ameriške države priznale ustaško vlado. Španski poslanik je bil pri braziljanskem vnanjem ministerstvu, ugovarjal, prosil in rotil, da naj tega ne storé, kajti ustaši potem dobé še večji pogum. Braziljanski minister je sicer prijazno govoril z njim, a vendar mu je dal razumeti, da se na želje njegove, kakor razmere sedaj stoje, najbrž ne bode mogel ozirati. Potrt je odšel od ministra in v Madridu gotovo tudi niso veseli njegovega poročila.

„Slovenska Matica“.

Zapisnik o CIV. odborovi seji, v četrtek, dne 17. vinotoka t. l.

Navzočni: Gg. Fr. Levec (predsednik); A. Bartel, dr. H. Dolenc, P. Grasselli, dr. J. Janežič, dr. A. Jarc, A. Koblar, A. Kržič, dr. Fr. Lampé, dr. J. Lesar, dr. L. Požar, A. Senekovič, dr. J. Stare, Fr. Stegnar, J. Sušnik, J. Šubic, A. Tavčar, J. Vavrič, J. Vilhar, Fr. Wiesthaler in V. Zupančič (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 22.

Predsednik konstatuje sklepčnost, pozdravi navzočne, pove, da sta na ogled zapisnika o CIV. odborovi seji in o XXX občnem zboru, katera se odobrita brez ugovora.

Današnjemu zapisniku bosta overovatelja odbornika profesorja dr. Požar in A. Tavčar.

Vsled prošnje dr. Oskarja Asboth-a, profesorja slavistike na vseučilišču v Budimpešti, se sklene, ogerski akademiji podariti Maticinih založnih knjig po jeden izvod, kolikor jih je še na razpolaganje, ter sprejeti z akademijo ponujano zvezo.

Na znanje se vzame obvestilo odbornika J. Navratila v zadevi Koeke-jevih kamenitih plošč

in umni reji domače živine. Str. 205. Kmetovalci, ako so količkaj uneti za racionalno živinorejo, se bodo iz te knjige lahko mnogo koristnega naučili. Za slovenskega kmeta je dandanes živinoreja veliko važnejša, nego je bila v prejšnjih časih. Prometna sredstva so uzrok, da je cena poljskih pridelkov tako padla, da se skoro že ne izplača kmetovanje in da si more kmetovalec le še z živinorejo opomoči. Tam, kjer se redi živina na moderni način, kjer se razširjajo najboljše pasme, tam je tudi dobiček toliko večji. Želeti je torej, naj bi vsak slovenski kmetovalec sistematično in lahko umljivo pisano knjigo Dularjevo temeljito preučil in se po njenih naukih ravnal. Knjiga je bogato ilustrovan in so vse podobe izdelane fino in čisto.

5. Sveti Jožef, rednik Jezusa Kristusa, Sinu Božjega, ženin prečiste Device Marije in varuh svete katoliške cerkve. Spisal dr. Jožef Pajek. Str. 380. O vsebini te knjige nismo kompetentni soditi, prečitali pa smo tu in tam kako stran in se uverili, da je knjiga pisana priprosto in umljivo, ponekod celo poetično-vzneseno.

Mimo teh knjig je družba izdala še jedno „Pod lipo“, spisal J. Stritar, o kateri bomo posebe govorili.

(Konec prih.)

in sklene se izreči J. Navratilu pismeno zahvalo za trud, ki ga je imel s to stvarjo.

Zapisnikar poroča o izidu dopolnilnih volitev v odbor. Oddanih je bilo 396 glasov in so bili soglasno voljeni gg. dr. Detela Fr., dr. Gregorčič A., Gregorčič S., Hubad Fr., Sušnik J. in Šubic J.; s 395 glasovi pa gg. Kržič A., dr. Požar L., Senekovič A., dr. Starč J. in Wiesthaler Fr. Ker pa je bilo samo deset go spodov voliti za dobo štirih in enajstega za dobo dveh let, mesto pokojnega ravnatelja Praprotnika, in ker je prejelo pet gospodov jednako glasov, je bilo treba mej njimi žrebati in je žreb odločil za g. dr. J. Stareta kot namestnega odbornika. Vsi gospodje so izvolitev sprejeli.

Preide se na volitev predsednika in ostalih funkcionarjev. Predsedništvo prevzame kot starosta prošt dr. A. Jarc. Volitev predsednika in obeh podpredsednikov se izvrši po listkih. Skoro soglasno so bili zopet izvoljeni: Profesor Fr. Levec za predsednika, profesor dr. Lampé za prvega, župan P. Grasselli za drugega podpredsednika in po nasvetu odbornika Fr. Wiesthalerja dozdani blagajnik in hišni upravitelj dr. J. Starč za blagajnika in hišnega upravitelja. Vsi gospodje se za izvolitev zahvalijo, izjavijo, da jo spremô in obetajo, po svojih močeh truditi se za društveni napredek in prospeh.

Ker odbornik dr. Janežič posla ključarja ne more več prevzeti, izvolita se za ključarja gg. profesor Kržič in kanonik Sušnik.

V književnem odseku ostanejo vsi dosednji odborniki; na mesto odbornika Zmura, ki se je preselil v Kranj, stopi pa odbornik dr. Janežič. Gospodarskemu odseku se privzame poleg starih udov še novi odbornik kanonik Sušnik.

Reši se še več prošenj za podaritev založnih knjig in za prodajo po nižani ceni.

Poročilo tajnikovo o enakih prošnjah, rešenih iz predsedništva in pa došlih zahvalah se odobri brez ugovora. Istotake poročilo o spremembah v poverjeništvu Novo poverjeništvu se je osnovalo za Divačo; nove poverjenike so pa dobili: Devin, Krško, Borovlje in zahodna okolica tržaška. Nekaterim marljivejšim poverjenikom je izreči za vspešni trud pismeno zahvalo.

Za letoš je plačalo društvenino 1640 letnikov; zaostali poverjeniki so bili pred kratkim vsi opomenjeni, posamezniki pa bodo te dni.

Dekanu in poverjeniku J. Vesel-u v Trnovem je izreči pismeno zahvalo, ker je Matici posredoval za izplačitev Tomšičevega volila v znesku 89 gld. 50 kr.

Od zadnje seje je Matici na novo pristopilo 54 letnih udov, knjižnici pa prirastlo 57 knjig, zvezkov in časopisov.

Ko sproži odbornik dr. Požar še nedozorelo vprašanje o preselitvi pisarne v „Narodni dom“ in poudarja za ta slučaj potrebo moderne vredbe društvene knjižnice, zaključí predsednik sejo ob 6. uri 40 minut.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. oktobra.

— („Mox Pereat!“) Mej policijskimi stvarmi smo v zadnjem našem listu poročali, da je dosedaj neznan človek namazal omenjeni latinski besedi na tukajšnje knezoškofijsko palačo. Da je tak čin pobalinstvo, naj oskruni to ali ono hišo, naj izvira iz objestnosti ali pa maščevalnosti, tega mej izobraženci ni treba še posebe povdarjati. Pobalinstvo pa je tudi, če sobotni „Slovenec“ odgovornost za oskrumbo knezoškofove palače zvrca z umazano logiko na naše članke o knezoškofovem „volilnem opominu“. Lahko, da „Slovenec“ piše za kroge, iz katerih prihajajo vsakovrstni mazači, — nam pa ni dana taka pisava, kakor je to razvideti zlasti iz omenjenih člankov in kar nam mora pripoznati vsak pošten človek. Od naših člankov pa do „mox pereat!“ je gotovo veliko delj, kakor pa od — ljubljanskega semenišča, kjer se goji visoka latinščina, pa do zamazane knezoškofijske palače. Če že v semenišči vzlic preiskavi ne dobodo „Slovenčevi“ glasoviti inkvizitorji zlikovca, iščejo naj ga v tistih nižjih krogih, katere so tudi že s svojimi govori in časopisi razburkali, tako da ni čuda, če je prišel neklasičen latinski odgovor na — nedolžno knezoškofijsko palačo! „Sapienti sat!“

— (Osobna vest.) Državni poslanec gospod dr. A. Ferjančič je toliko okrevaj, da se je mogel danes odpeljati na Dunaj k sejам poslanske zbornice.

— (Sedemdesetletnico.) Danes praznuje obče poznati prvak slovenskih hribolazcev gospod Fran Kadivnik zdrav in čvrst svojo sedemdesetletnico. V to svrhu napravili so mu njegovi ožji kolege prijateljski večer in mu iskreno nazdravljali na veselem jubileji. Tudi mi se pridružujemo ter iz srca častitamo vrlému narodnjaku, klicô mu: Mno-gaja ljeta!

— (Slovensko gledališče.) Številni obiski sinočne predstave je najboljši dokaz, da igrokaz „Siroti“ prija občinstvu, frenetično ploskanje pa dopušča domnevanje, da bode ta efektna igra še večkrat privabila toliko obiskovalcev, da bo gledališče — kakor sinoči — malone razprodano. Žal, da se o predstavi sami ne moremo pohvalno izreči. Gosp. Terševa in gg. Ineman in Danilo so bili kakor pri premijeri tudi včeraj jako dobri in smo bili z njih igranjem prav zadovoljni, gospa Danilova in gosp. Slavčeva sta bili po našem mnenju še dokaj boljši nego pri prvi predstavi. Gospa Danilova je ustvarila zanimiv značaj; stara beračica La Frochard je uloga, ki postane lahko smešna, s tem pa se pokvari vsa igra. Gospa Danilova je dobro pogodila, ko jo je predstavljala kot demonično, brezsrčno žensko, ki pozna le jedno čutilo, ljubezen za svojega ničvrednega Jacquesa. Tako ulogo dosledno izvesti in čutila dejanju primerno stopnjevati je sila težavna, to je prava dramatična umetnost in to je gospa Danilova tako srečno izvedla, da jej je na sinočnem uspehu le čestitati. Takisto toplo je pohvaliti tudi gosp. Slavčevu, ki je igralka, katera zna vsako ulogo predstavljati korekto in interesantno, tudi če ni primerna nje temperamentu. Izmed ostalega osebja sta nas zadovoljila samo še g. Vučević in gosp. Ogrinčeva. Želeli bi, da se v prihodnje tudi reprize igrajo vsaj tako, kakor premijere. Še nekaj! Igra se je nekoliko skrajšala. To je bilo povsem umestno, ali pri tej priliki, naj bi se bila tudi predelala šesta podoba „Rešitev iz ječe“. Da se žrtvuje Marijana za Henrietto in gre zanjo v pregnanstvo, to je še verjetno, da pa se o tem menita in ne ravno skrivaj pred zastopnikom policijske oblasti in da ta nič ne sliši, to je do cela neverjetno.

— (Ljubljanski Sokol.) Na dan 19. t. m. sklicani izredni občni zbor združil je v prostoraem Ferlinčevem salonu nad 100 članov. Obžalovaje vzela je skupščina na znanje nenadni odstop dose- danjega staroste, velezaslužnega g. poslance Ivana Hribarja, ki je osem let neumorno delujoč vodil Sokola in kateremu gre v prvi vrsti hvala na preporodu in procvitu sokolskega društva. Ni še imel naš „Sokol“ toliko članov, nego jih ima sedaj in ni še ideja bratovstva in prave mejebojnosti tako prodrla mej Sokole, kakor baš pod vodstvom staroste g. Ivana Hribarja. V tej dobi zmagalo je demokratično načelo na celi črti in skrbeti je i v nadalje, da vlada isto v „Sokolu“, ker le tedaj more se razvijati in procvitati društvo, kojemu naloga je umom in dlanjo gojiti in čuvati narodno odločnost. Spoznavajoč nevenljive zasluge odstopajočega staroste za sokolsko stvar v obče in za „Ljubljanskega Sokola“ posebej izvolil je na predlog g. Rohrmann občni zbor per acclamationem g. Ivana Hribarja svojim častnim članom ter naročil odboru, naj mu to primerno naznani. Dodatno k temu sklenilo se je tudi, da se novemu častnemu članu priredi slavnostni sokolski večer z bakljado in sere- nado, v novi telovadnici pa po predlogu brata Srečka Nollija obesi na odličnem prostoru slika bivšega osemletnega staroste, katero izdelati se je naročilo akad. slikarju g. Ljudevitu Grilcu. Konečno se je na predlog g. Josipa Nollija domenilo skupno slikanje vseh Sokolov v ta namen, da se potem slika izroči g. Hribarju v spomin udanih mu Sokolov ljubljanskih. Zatem prišla je izvolitev staroste na dnevni red. Po primernem nagovoru podstaroste g. dra. Kušarja, ki je poudarjal lastnosti, s kojimi se mora ponašati sokolski starosta, da bode vreden naslednik bivšega staroste, je občni zbor na predlog gg. Murnika, Jos. Nollija in Ferda Krsnika per acclamationem in z navdušenjem sklenil, da dvigne na ščit g. dra. Ivana Tavčarja, o kojem je osve- dočen, da hoče krepko gojiti idejo sokolsko, katera bodi neomahljiv čuvár neizkaljenega slovanstva. Glede točke „Narodni dom“ sklenilo se je načeloma, da se „Sokol“ preseli v odmenjene mu prostore „Narod- nega doma“ in se je sklep radostno odobral. Po- drobna stilizacija najemne pogodbe pa se je pre- pustila odboru, ker se pri še nedovršeni stavbi ne morejo sestaviti najemni troški. Izrekla pa se je nada, da bode glavna stvar v društvu — dobra telovadba — lepo se mogla razvijati in bode stoprv sedaj podana možnost rednega in sistematičnega telovadnega pouka. „Mens sana in corpore sano!“ bodi i v naprej sokolsko geslo in ne bode nam ne- dostajalo neustrašnih narodnih bojevnikov v časih sile in težav. Ko je še g. Karol Pleiweiss poudarjal potrebo agitacije, da se društveno članstvo številno

in narodnemu prebivalstvu ljubljanskemu primerno pomnoži, koja resolucija se je vzprejela — zaključil je podstarosta g. dr. Kušar izredni občni zbor, ki je društvo upeljal v novo fazo društvenega življenja.

— (Iz umetniških krogov) se nam poroča da je znani domači umetnik gospod Alojzij Gangl, učitelj figuralnega podobarstva na tukajšnji obrtni strokovni šoli, že skoraj dovršil več portretov slav- nih naših mož, mej drugimi tudi doprso podobo Preširnovu iz najfinejšega kararskega marmorja. Ker bode gospod Gangl najnovejše svoje umotvore svojedobno izložil, bodo oni, ki se zanimajo za umetnost, imeli priliko, da si je ogledajo; tačas bomo tudi mi obširneje o njih spregovorili. Za danes rečemo le toliko, da mora tudi najstrožjega kritika presenetiti izborna pogojena karakteristika, podobnost in dovršena tehnika teh umotvorov.

— (Uvaževanja vreden nasvet) Celovškemu „Miru“ se piše: Celovec je manjši kakor Ljubljana ter ima tudi veliko manj kupčije; vendar je Celovec dobil letos svojo kupčijsko šolo, Ljubljana pa še nima javne trgovske šole. Ljubljana mora dobiti ne samo triletno kupčijsko šolo za otroke od 12. do 15. leta, kakor je celovška kupčijska šola; Ljub- ljana potrebuje javno slovensko trgovsko akademijo, v katero bi se vzprejemali mladeniči s 15. letom in jo pohajali štiri leta, do svojega dovršenega 19. leta. V teh štirih letih naj bi se trgovine na- učili teoretično in praktično, ob enem pa tudi raznih jezikov.

— (Železniško stavbinsko vodstvo) za zgradbo dolenskih železnic, ki se je ustanovilo v Ljubljani l. 1890. se bode razpustilo koncem tega meseca, ker so vsa dela pri teh železnicah popol- noma dokončana.

— (Dunajski umetniki in pesniki za Ljub- ljano.) Koj potem, ko je zadel Ljubljano grozni potres, so dunajski pesniki in pisatelji sklenili iz- dati prizadetemu prebivalstvu na korist poseben album. Ta je sedaj izšel. Umeje se ob sebi, da bomo o njem obširneje poročali.

— (Odlikovanje.) Nj. Vel. cesar je podelil majorju v 17. pešpolku baron Khun g. Mihaelu Lu- kanc-u plemstvo s pridevkom „pl. Savenburg“.

— (Konec sveta.) Neverojetno je, koliko praznega in neumnega strahu so lahko verni ljudje te dni zopet prestali. Za včeraj zjutraj ob 5 uri je namreč govorica, ki se je širila od ust do ust v krogih nerazsodnih, vse verujočih ljudi, določila nič manj nego kar konec sveta. Zvezda bode treščila ob zemljo in jo razbila, morje bode izstopilo in vse preplavilo itd. To vse je bilo kar do pičice natanko dognano. Stvar bi bila smešna, ko bi ne bila ob enem žalosten dokaz, kako po nepotrebnem se ljudje dajo begati. Nekateri se kar po več dni niso upali sleči, drugi so strahu kar koperneli in celo zboleli. Zdaj so se morda že preverili, kako so bili nespametni. Stara naša zemlja se danes suče še istotako, kakor doslej in bode se sukala še nadalje. Kdaj pa jej bode konec, tega človeški um še ni dognal in menda tudi ne bo. Že tolikokrat prero- kovani konec sveta izostal je tudi to pot.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Uljudno prosimo, naj bi se poskrbelo, da bi po- možno osebje pri gledaliških predstavah ne od- piralo neprestano balkonskih vrat, ker si nobeden iz obiskovalcev ne želi revmatizma.

— (Zahvalne diplome) Povodom ustano- vitve višjega gimnazija v Kranju je občinski zastop mesta Kranj v slavnostni seji, ko je podelil častno meščanstvo g. deželnemu predsedniku baronu Heinu, tedanjemu učnemu ministru Madejskemu in gr. Hohen- wartu, tudi izrekel zahvalo sledečim gospodom: de- želnemu glavarju O. Deteli, dvornemu svetniku Franu Šukljeju, vladnemu svetniku M. Merku, deželnemu šol- skemu nadzorniku Šumanu, državnim poslancem dr. Ferjančiču, pl. Globočniku in kanoniku Klunu, ter deželnim poslancema J. Murniku in dr. Ivanu Tav- čarju. Kakor smo v svoji zadnji številki poročali, vročila je v soboto deputacija kranjskega mesta g. deželnemu predsedniku diplomu častnega meščanstva. Ista deputacija gg. župan K. Šavnik, Fr. Omersa, V. Globočnik in T. Pavšler (g. Fr. Dolenz) ni bilo v deputaciji zglasila se je pa tudi pri g. deželnemu glavarju Deteli, g. vladnemu svetniku Merku, g. deželnemu šolskemu nadzorniku Šumanu, pri poslancih gg. dr. Ferjančiču, Klunu, Mur- niku in dr. I. Tavčarju, in je vsakemu ravno imenovanih gospodov izročila okusno opremljene za- hvalne diplome. Drugim odlikovancem poslane so se diplome po pošti.

— (Poštni pečati.) Že pred dvema letoma se je čitalo v „Slov. Narodu“ žalostna pa resnična pritožba da je poštni počat „Dub pri Ljubljani“

samonemšk „Aich b. Laibach“, a pečat je še vedno tak, kakoršen je bil. Pač žalostno.

— (Državni železniški svet) je sklican na dne 6. novembra in je mej drugimi točkami na dnevnem redu tudi vprašanje o posebnem lokalnem vlaku od Ljubljane do Jesenic in nazaj za prihod- njo poletno sezono.

— (Nova cesta.) Iz Dol. Logatca se nam piše: Dne 16. t. m. je dokončal cestni odbor lo- gaškega okraja zgradbo nove okrajne ceste iz Dol. Logatca do meje idrijskega sodnega okraja, katero zgradbo so izvrševali prisiljenci deželne prisilne de- lavnice v Ljubljani. Cestna zgradba je izvrstno iz- vršena ter so prizadete stranke povsem zadovoljne, razun nekaterih krčmarjev in prodajalcev jestvin blizu farne cerkve rovtarske, ki sodijo, da bodo imeli škodo, koji se pa bodo sčasoma že spoprijaz- nili s cesto. Dne 17. t. m. po izvršenem komisijo- nelnem ogledu izročila se je nova cesta slovesno javnemu prometu v uporabo. Dasi je padel sneg kakor o Božiču, je bila slovesnost jako lepa. Ude- ležili so se je: kot zastopnik c. kr. politične oblasti logaške gosp. okrajni komisar Župnek, potem de- želni poslanec gosp. Fran Arko; ravnatelj deželne prisilne delavnice; načelnik okrajnega cestnega od- bora logaškega gosp. Lovre Šebenikar z odborni- nikoma Josipom Smoletom in Jakobom Kuncem ter župan rovtarske občine z vsem odborom. Po končanem komisijonelnem ogledu je bil v gostilni gosp. Frana Mazija v Rovtah skupni obed, katerega so se udeležili vsi imenovani gospodje. K otvoritvi nove ceste došlo je tudi trideset posestnikov iz do- line Sora, občina Žire, ter so s tem pokazali, kako se zanimajo za to cesto, še bolj pa, da bi se ista zvezala po dolini Sora z občino Žire, za katero bi bila posebne važnosti. Žalibog nimajo nikogar na svoji strani, da bi se za to stvar zavzel, ker imajo v Žirih župana, kateremu zgradba cestne zveze po dolini Sori menda ni po volji. No našel se je pa mož, kateri je v tej zadevi napravil prvi korak s tem, da je preskrbel imenovanim posestnikom prošnjo na vis. deželni zbor kranjski, katero so došli po- sestniki takoj podpisali, a potem se je izročila v na- daljno podpisovanje ostalim posestnikom iz občine Žire. Tako je upati, da se bode z nadaljno cestno zvezo med Rovtami oziroma logaške meje do Žirov deželni zbor pri prihodnjem zasedanju že bavit in stvar za prositelje ugodno rešil, ker neopravičeno bi bilo, da bi se cestna zveza med Žirami in Lo- gatcem še dalje zavlačevala in da bi vsled tega ubogi posestniki iz doline Sora in obližja še nadalje veliko materijelno škodo trpeli, ker nimajo nobene dobre cestne zveze za izvažanje njih pridelkov in lesovine do Logatca in morajo to izvaževati čež Idrjo v Logatec, kar pa proužroča prevelike pre- vožne stroške. Zato je potreba, da se v tej zadevi kaj ukrene na kompetentnem mestu.

— (Slovenščina na kočevski gimnaziji) Naučno ministerstvo je odobrilo nasvet ravnateljstva kočevske gimnazije naj se nadaljuje neobligatni pouk slovenskega jezika na tem zavodu. Kakor znano, se poučuje na tem zavodu slovenščina v štirih tečajih in sicer v vseh štirih le deset ur na teden. Poučevanje se je poverilo profesorju Ivanu Komljanču.

— (Shod v Hodišah) kateri je priredilo „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slo- vance na Koroškem“, je bil jako številno obiskan. Zborovanje je vodil društveni podpredsednik gosp. Legat, govorili so pa g. Kandut o potrebi sloven- skih šol in o političnem položaju, g. Haderlap o nemškoterarnem zakonodajstvu, g. Podgorc o so- cialnih rečeh in g. Ljempelj o pravici duhovščine zanimati se za javno življenje. Pri prosti zabavi so peli kotmirski pevci.

— (Napredovanje slovenske šole v Št. Ja- kobu) „Miru“ se poroča iz Št. Jakoba v Rožu: Naša slovenska šola prav lepo napreduje; letos pre- stopila sta iz nje že dva fanta na slovenski gim- nazij v Kranju. Pred kratkim jo je obiskal novi okrajni glavar iz Beljaka in je le strmel nad na- predkom pouka v vseh štirih razredih. Vpričo žup- nika, župana in drugih mož se je izrazil, da je to najboljša šola, kar jih je doslej inspiciral v belja- škem glavarstvu in poprej v Št. Mohorju. Dodal je še, da je uspešen pouk samo s pomočjo matrne besede mogoč, čegar se je tu prepričal. — In mož je Nemec in političen uradnik na Koroškem!

— (Velik požar.) V kemičnem laboratoriju puljskega arzenala je včeraj nastal požar, ki je na- pravil za 10.000 gld. škode.

* (Spomin na cesarjev obisk v Zagrebu.) Zagrebška mestna občina je dala v spomin na ce- sarjev obisk v Zagrebu kovati veliko svetinjo od broná, ki je izdelana jako krasno in ima na jedni strani napis: „Franjo Josip I. cesar Avstr. itd. Apost. kralj Ugarski, Hrvatski, Slavonski i Dalmatinski“ na drugi strani pa: „Uspomena na boravak Njeg. Veličanstva Kralja v glav. gradu Zagreba 1895.“ Sredi prvega napisa je podoba cesarjeva, sredi dru- gega pa podoba mesta Zagreba.

* (Rodbinska drama) Kmetovalec Urban v Borivni na Ogorskem je te dni svojim spečim trem sinovom prerezal vrat, da so takoj umrli. Fantiči so bili stari po dve, pet in sedem let. Najstarejši sin je gluhozem, a ker je dotično noč spal v hlevu, je utekel očetovemu nožu. Po storjenem umoru se je Urban obesil. Uzrok obupnim činom je bil vedni

domači prepir. Vdova Urbanova je pijanka in zapravljiva in tako brezsrčna, da je tudi poročilo o tem dogodku ni kar nič razburilo.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 110. to-le vsebino: Hrvati pa Srbi; Zlud protinost svaka; Veseo sam; O, gdje si moja draga; Dunajsko pismo; Glediško pismo; Zensvo; Pobirki o vzgoji srednješolske mladine; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— Grundriss der slavischen Philologie se imenuje podjetje prof. dr. Jagića, v katerem se bo razpravljalo o filologiji, zgodovini in etnografiji.

Brzjavke.

Dunaj 21. oktobra. Izjemne naredbe z dne 12. septembra 1893. leta, razglašene za mesta Praga, Kraljevi Vinogradi, Karlinovo in Smihov so se z naredbo celokupnega ministerstva včeraj razveljavile.

Dunaj 21. oktobra. Vsi tukajšnji listi povdarjajo, da je odprava izjemnega stanja v Pragi značilen preludij državnozbornemu zasedanju.

Dunaj 21. oktobra. Tukajšnji diplomatični zastopnik Bolgarske je na zahtvo Vatikana, naj se prestop princa Borisa k pravoslavju vsaj za nekaj časa odloži, odgovoril, da Koburžan iz ozirov na bolgarski prestol tej želji nikakor ne more ustreči.

Dunaj 21. oktobra. Triinsedemdesetletni podmaršal Dunst pl. Adelsheim je danes zjutraj v Pratu ustrelil svojo štiriinpetdesetletno ženo in potem sam sebe. Uzrok so finančije stiske. Dunst je strastno igral na borzi in se zakopal v take dolgove, da si ni več vedel pomoči.

Praga 21. oktobra. Posebni plakati naznanjajo, da se je odpravilo izjemno stanje. Preventivna cenzura se je opustila, sistirana društva se bodo zopet konstituirala. Veselje je veliko. Razstavo je včeraj obiskalo 80.000 ljudi.

Tešin 21. oktobra. Pater Stojalowski je bil včeraj izpuščen iz zapore. Poljski delavci so mu po posebnem odposlanstvu vročili zahvalno adreso.

Štev. 8. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 668.

Nova velika opera!

V torek, dne 22. oktobra 1895.

V drugič:

Afričanka.

Velika opera v petih dejanjih. Spisal E. Scribe. Poslovenil E. Gangl. Uglasbil G. Meyerbeer. Kapelnik g. Hil. Banišek. Vprizoril režiser Josip Nolti.

Mej drugim in tretjim dejanjem je zaradi zgradbe ladije presledek 15 do 20 minut.

Novi kostumi iz gledališkega krojnega zavoda gg. Hofstätter in Bonaventura v Trstu. Ladija z narodnega gledališča v Zagrebu.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec po 11. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v četrtek dne 24. oktobra t. l.

Loterijske srečke 19. oktobra.

Na Dunaji: 41, 3, 43, 65, 29.
V Gradci: 27, 42, 89, 7, 53.

Tujci.

20. oktobra.

Pri **Stonu**: Berg, Roth, Schmid, Hoffenreich, Grebner, Pollack, Brenner z Dunaja; — Buffolini iz Tržica; — Ebner, Porschach, Herzog iz Zagreba; — Schwagel iz Trsta; — Plachota, Höffer iz Pulja; — Jeločnik iz Litije.

Pri **Mallét**: Holzmann, Tenichel, Glass, Ornstein, Pereles z Dunaja; — Kordon, Wies, Tschoner iz Inomosta; Weiss iz Siseka; — Jellinek iz Brna; — Winterhalter iz Maribora; — Fürst iz Budimpešte; — Schink iz Zagorja; — Domladiš iz Ilirske Bistrice; — Pajer iz Gradca.

Pri **Lloyd**: Prohazka z Dunaja; — Gebauer iz Šmarjete; — Petess z Dunaja; — Erjavec iz Sarajeva; — Kobriba iz Gradca; — Žitnik iz Gorice.

Umrlji so v Ljubljani:

18. oktobra: Helena Lavrin, delavčeva hči, 3 leta, Reber št. 6. — Ivan Verhove, posestnikov sin, 2 leti, Poljanska cesta št. 58.

19. oktobra: Reza Marn, tesarjeva hči, 9 mesecev, Illova št. 44. — Angela Juretič, sprevednikova hči, 3 leta, Marije Terezije cesta št. 12.

V deželni bolnici:

18. oktobra: Ivan Walner, delavec, 50 let.

Meteorologično poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	738.8	4.3° C	sl. vzhod	oblačno	
20.	7. zjutraj	736.2	2.7° C	brezvetr.	oblačno	0.4
	2. popol.	734.8	7.1° C	sr. jvzh.	oblačno	
"	9. zvečer	735.4	5.3° C	sl. svzh.	oblačno	
21.	7. zjutraj	734.7	4.9° C	sr. jvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	733.1	9.7° C	sr. vzjvz.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 4.1° in 5.0°, oziroma za 5.8° in 4.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	" 85	"
Avstrijska zlata renta	121	" 35	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	" 35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	" 35	"
Ogerska kronska renta 4%	99	" 15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1063	" —	"
Kreditne delnice	401	" 20	"
London vista	120	" 20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 82 1/2	"
20 mark	11	" 75	"
20 frankov	9	" 53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	" 15	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

Dne 19. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	" —	"
Dunavska r. g. srečke 5% po 100 gld.	131	" —	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	" 50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" 50	"
Ljubljanske srečke	22	" 50	"
Rudolfske srečke po 10 gld.	23	" 25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	176	" 25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	590	" —	"
Papirnati rubelj	1	" 29 1/4	"

Gostilna v Ribnici

tik železniške postaje (1368—1)

oddá se v najem ali na račun.

Več se izve pri g. A. Erhovnic istotam.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Napločno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v priloženem voznem redu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Aussee, Ischi, Gmünd, Solnegrad, Stoyr, Lina, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Hob. Karlova varo, Francova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 3. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Solthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Insoest, Bregana, Gurth, Genevo, Paris, Stoyr, Lina, Gmünd, Ischi, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Hob. Francova varo, Karlova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipškega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plaz, Budejovice, Solnegrada, Lince, Stoyra, Gmünd, Ischia, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 5. uri 19 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 20 min. popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipškega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plaz, Budejovice, Solnegrada, Lince, Stoyra, Paris, Genevo, Gurth, Bregana, Insoest, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Solthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstetana v Ljubljano, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kmetnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldne " "
Ob 9. uri 55 min. zvečer " "
Ob 10. uri 10 min. zvečer " "
(podatki vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj iz Kmetnika
Ob 11. uri 15 min. popoldne " "
Ob 12. uri 30 min. zvečer " "
Ob 9. uri 55 min. zvečer " "
(podatki vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Išče se

natakarica na račun

ki mora imeti 300 gld. kavicje. — Več se izve na Starem trgu št. 31. (1353—2)

Iščem

spretnega pisarja.

Dr. Fran Tekavčič
advokat.

(1362—2)

Več miz in stolov za gostilno, kakor tudi jedno štedilno ognjišče (1345)

se po ugodni ceni takoj proda. (3)

Več se izve v gostilni na Poljanskem trgu št. 5.

Zasebni uradnik

z dobrimi spričevali išče službe v notarski ali odvetniški pisarni.

Blagovoljne ponudbe naj se pošljajo upravništvu „Slovenskega Naroda“ do 25. t. m. (1366)

Išče se

poštna in brzjavna odpraviteljica

Slovenka, za Dolenjsko. — Kje? pove upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1367—1)

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Stavbeni in galanterijski klepar.

Otvorjenje podjetja.

Kongresni trg št. 10.

Delavnica: Tržaška cesta št. 40.

Podpisaneč si usojam s tem častitemu p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da sem se nastanil s svojim podjetjem v tukajšnjem mestu

na Kongresnem trgu št. 10

in se najbolje priporočam v točno izvršitev vseh v mojo stroko spadajočih del. Nadalje priporočam svojo dobro oskrbljeno zalogo

kuhinjske oprave in Ditmarjevih svetilk, kopalnih naprav in klosetov.

Popravki se točno in cenó izvrše.

Računski proračuni za stavbena dela zastoj.

Za mnogobrojna naročila prosí

z velespoštovanjem

(1369—1)

W. Weber.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolti.

Razglas.

Vsi bolniki, kateri želé zdravljeni biti v deželni bolnici, se vzprejemajo od 19. oktobra naprej samo v novi bolnici za sv. Petra cerkvijo v Vodmatu.

Vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov

v Ljubljani, 17. oktobra 1895.

(1554—3)

Josip Seunig

v Ljubljani, Slonove ulice

trgovina usnja na debelo in drobno

priporoča

vse v to svrhu spadajoče blago

posebno

(1357—2)

podplate vsake teže in vrste iz najboljših tovarn.

Blago je kupljeno še pred podraženjem usnja, torej ceneje.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.